

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przeciwko M. O. o zapłatę.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zarzucając mu naruszenie art. 120 k.c. w zw. art. 118 k.c. poprzez błędne ich stosowanie polegające na przyjęciu, że roszczenie powódki stało się najwcześniej wymagalne w dniu 1 czerwca 2010 roku i od tego dnia należy liczyć trzyletni termin przedawnienia, co w konsekwencji doprowadziło do oddalenia przez Sąd I instancji powództwa, w sytuacji gdy roszczenie to stało się najwcześniej wymagalne w dniu 1 września 2010 roku, pozew został złożony drogą Elektronicznego Postępowania Upominawczego dnia 28 sierpnia 2013 roku, a więc przed upływem trzyletniego okresu przedawnienia.

W oparciu o powyższe apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 4.701,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, a orzeczenie odpowiada prawu.

W pierwszej kolejności należało stwierdzić, że przedmiotowa sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym i z tego względu, zgodnie z przepisem art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Nadto, uproszczenie procedowania znalazło także swój wyraz w przyjęciu modelu "apelacji uproszczonej" jako środka prawnego zabezpieczającego zbadanie legalności rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Stosownie do art. 505⁹ § 11 k.p.c. apelację można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało oparte na ustaleniach szczegółowo przedstawionych w jego uzasadnieniu. Sąd Okręgowy w całości podziela te ustalenia i przyjmuje je za własne, zwłaszcza że podstawa faktyczna zaskarżonego wyroku nie została w apelacji podważona.

Istota podniesionego w apelacji zarzutu sprowadzała się do kwestionowania daty wymagalności dochodzonego pozewem roszczenia przyjętej przez Sąd I instancji na dzień 1 czerwca 2010 r. Zdaniem apelującej wymagalność nastąpiła najwcześniej dnia 1 września 2010 r., a to w związku z brzmieniem § 7 ust. 7 załącznika do umowy o współpracy nr (...) z dnia 1 czerwca 2009 r. stanowiącym, że rozliczenie zaliczek wypłaconych pozwanemu następowało na koniec trzeciego Miesiąca Rozliczeniowego po ukończeniu stażu. Tym samym najwcześniej od tego momentu należy liczyć bieg terminu przedawnienia. Skoro umowa o współpracy została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 31 maja 2010 roku, to rozliczenie zaliczki z tytułu wypłaconych zaliczek na poczet D. Stażowego i nienależnych pozwanej nastąpiło w dniu 31 sierpnia 2010 roku.

Z powyższym zgodzić się nie można.

Zważyć należy przecież, iż zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli zaś wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, to bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynności w najwcześniej możliwym terminie.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa winna wezwać pozwaną do zwrotu pobranych zaliczek właśnie w takim terminie, tj. bezzwłocznie po dniu 1 czerwca 2010 r.

Zatem bieg terminu przedawnienia rozpoczął się wcześniej niż to dowodzi strona skarżąca tj. przed dniem 28 sierpnia 2010 r.

Przyjęcie bowiem innego terminu przeczyłoby zasadzie wezwania dłużnika do wykonania określonej czynności w najwcześniejszym możliwym terminie.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu Okręgowego, roszczenie strony powodowej należało uznać za przedawnione jako że przedawniło się ono zapewne przed wniesieniem pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, co wynika wprost z powyższych rozważań.

Ze względu na powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.